

σκιάδιον

Δευτέρα, 24 Σεπτεμβρίου 2012

8:20 μμ

Σημασία:

- Πλατυγυρο καπέλο αλλά και ομπρέλλα (παρασόλ) για τον ήλιο.
UMBRA' CULUM, UMBELLA (σκιάδειον, σκιάδιον, σκιάδισκη) a parasol, was used by Greek and Roman ladies as a protection against the sun. They seem not to have been carried generally by the ladies themselves, but by female slaves who held them over their mistresses. The daughters of the aliens (μέτοικοι) at Athens had to carry parasols after the Athenian maidens at the Panathenaea, as is mentioned under Hydriaphoria. The parasols of the ancients seem to have been exactly like our own parasols or umbrellas in form, and could be shut up and opened like ours (Aristoph. Equit. 1348; Schol. ad loc.; Ovid. Ar. Am. II.209). They are often represented in paintings on ancient vases; the annexed woodcut is taken from Millin's Peintures de Vases Antiques, vol. I pl. 70. The female is clothed in a long Chiton or Diploidion [Tunica, p1172B], and has a small Himation, which seems to have fallen off her shoulders.

It was considered a mark of effeminacy for men to make use of parasols (Anacreon, ap. Athen. XII p534A). The Roman ladies used them in the amphitheatre to defend themselves from the sun or some passing shower (Mart. XIV.28), when the wind or other circumstances did not allow the velarium to be extended. To hold a parasol over a lady was one of the common attentions of lovers (Mart. XI.73; Ovid. I.c.), and it seems to have been very common to give parasols as presents (Juv. IX.50).

Instead of parasols the Greek women in later times wore a kind of straw hat or bonnet, called θολία (Pollux, VII.174; compare X.127; Theocr. XV.39). The Romans also wore a hat with a broad brim (petasus) as a protection against the sun (Suet. Aug. 82; Dion Cass. LIX.7). See Paciaudi, de Umbellae gestatione, Rom. 1752; Becker, Charikles, vol. II p73.

parasol (n.) 1610s, from Fr. parasol (1570s), from It. parasole, lit. "protection from the sun," from para- "defense against" (from verb parere "to ward off") + sole "sun," from L. solem (nom. sol).

Φαινεται ότι στο Βυζαντιο ηταν πλέον καλυμα της κεφαλής. Πάλυτρο καπελο σαν αυτό που φορουν οι σημερινοι καθολικοι καρδινάλιοι.

Ετυμολογία:

- Από το αρχ. Σκιά, ισκίος γιατί αυτά τα καπέλα ήταν πλατυγυρα, δηλαδή με μεγάλο γείσο (μπόρ)

Εγκυκλοπαιδικά

Με την ονομασία Σκιαδικά έμειναν στην ιστορία τα επεισόδια μεταξύ της μαθητιώσας νεολαίας και της Χωροφυλακής, που συνέβησαν στην Αθήνα στις 10 και 11 Μαΐου 1859. Ήταν ένα φαινομενικά άσχετο γεγονός, που οδήγησε τρία χρόνια αργότερα στην έξωση του βασιλιά Όθωνα.

Όλα ξεκίνησαν από μια διαπίστωση του Υπουργού Εξωτερικών, Αλέξανδρου Ρίζου Ραγκαβή, ο οποίος σε συζητήσεις τόνιζε την ανάγκη στήριξης της εγχώριας παραγωγής. Και έφερνε ως παράδειγμα ότι οι Έλληνες θα έπρεπε να δείχνουν την προτίμησή τους στα ντόπια ψάθινα καπέλα (**σκιάδια**) που κατασκευάζονταν στη Σίφνο και όχι στα εισαγόμενα από το εξωτερικό, που ήταν και ακριβότερα.

Την ιδέα του Ραγκαβή ενστερνίσθηκε ο γιος του, Κλέων, ο οποίος έπεισε τους συμμαθητές του να φορούν σιφνέικα σκιάδια, στολισμένα με γαλανόλευκες κορδέλες, στις κυριακάτικες εξόδους τους στο Πεδίο του Άρεως. Γρήγορα έγιναν μόδα και σήμα κατατεθέν της προσοδευτικής νεολαίας της Αθήνας («Γαριβαλδινόι»), σε αντίθεση με τους καθεστωτικούς νεολαίους, που φορούσαν άσπρα ψηλά καπέλα και απεκαλούντο «Αυστριακοί».

Προ του κινδύνου να χάσουν την πελατεία τους, οι εισαγωγείς καπέλων έστειλαν υπαλλήλους τους στο Πεδίο του Άρεως με αστεία και κουρελιασμένα σκιάδια, προκειμένου να διακωμωδήσουν τους μαθητές (10 Μαΐου 1859). Οι άνθρωποι των εισαγωγέων προκάλεσαν τους νεαρούς, με αποτέλεσμα να

επακολουθήσει συμπλοκή. Η Χωροφυλακή πήρε το μέρος τους και αφού ξυλοφόρτωσε μαθητές και φοιτητές, προέβη σε τρεις συλλήψεις.

Τα επεισόδια συνεχίστηκαν και την επόμενη μέρα. Σπουδαστές και πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου και συγκρότησαν πορεία προς το Υπουργείο Εσωτερικών για να απαιτήσουν από τον υπουργό Κωνσταντίνο Προβελέγγιο την παύση του αστυνομικού διευθυντή Αθηνών Δημητριάδη και την απελευθέρωση των συλληφθέντων μαθητών. Ο Προβελέγγιος δεσμεύτηκε ότι θα εξετάσει το αίτημά τους, αλλά αυτό δεν άρεσε στους φοιτητές, που ζήτησαν ακρόαση από τον Όθωνα για το ίδιο θέμα. Ο βασιλιάς αρνήθηκε να τους δεχθεί, γεγονός που όξυνε τα πνεύματα.

Οι νέοι ξαναγύρισαν στα Προπύλαια, με άγριες διαθέσεις αυτή τη φορά. Τότε επενέβη ο φρούραρχος Αθηνών, Μιχαήλ Σούτσος, επικεφαλής μεγάλης στρατιωτικής δύναμης, και τους διέλυσε. Η ενέργειά του αυτή προκάλεσε αντιδράσεις. Ο γερουσιαστής Δημήτριος Χρηστίδης θεώρησε την έφοδο του στρατού στο Πανεπιστήμιο, πράξη «κατά του ασύλου των επιστημών» και ανέπτυξε την άποψη ότι το Πανεπιστήμιο «ως ναός του πνεύματος» πρέπει να απολαμβάνει το προνόμιο του απαραβίαστου για τους πάντες. Ήταν μία από τις πρώτες αναφορές στη χώρα μας για το πανεπιστημιακό άσυλο.

Αργά το απόγευμα της 11ης Μαΐου 1859 συνεδρίασε το Υπουργικό Συμβούλιο υπό την προεδρία του πρωθυπουργού Αθανάσιου Μιαούλη και απέπεμψε τον αστυνομικό διευθυντή Αθηνών Δημητριάδη, ενώ διέταξε την απελευθέρωση των τριών συλληφθέντων μαθητών. Τα «Σκιαδικά» ήταν η πρώτη δυναμική εκδήλωση κατά των απολυταρχικών μεθόδων του καθεστώτος και ενίσχυσε το αγωνιστικό φρόνημα των αντιπάλων του Όθωνα.

Διαβάστε περισσότερα: <http://www.sansimera.gr/articles/260#ixzz27PP9YS4Z>

Ξενόγλωσσα

Ιταλικά
Αγγλικά
Γαλλικά *paillasson*

Εικόνες

ΕΛΛΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΦΕΡΩΝ ΣΚΙΑΔΙΟΝ (~1580)

Ετερος καπαδοκης

Φράσεις

Αναφορές

φίνους, σωράκους, ἀρρίχους, φερνία, λάρκους, φορμούς, σπυ- 174
ρίδας σπυρίδια σπυρίχνια, ταρπούς τάρπας, συρίσκους. Θο-
λία δ' ἐκαλεῖτο πλέγμα τι θολοειδές, ᾧ ἀντὶ σκιαδίου
ἐχρῶντο αἱ γυναῖκες. καὶ τὸ σκιάδιον δ' ἐστὶν ἐν χρήσει,
καὶ σκιαδοφόροι καὶ ἐσκιαδοφόρει, καὶ σκιάς, ὑφ' ἧ ὁ
Διόνυσος κάθηται, καὶ σκίρα ἐορτή. πλόκαμος πλοκαμῖς,

Πολυδευκους ονομαστικο v 174

Στο De officialibus Palatii Constantinopolitani et de officiis magnae ecclesiae ... του Γ. Κωδινού Περιγράφονται λεπτομερως σε πολλές περιπτώσεις τα σκιάδια διαφόρων Βυζαντινών Αξιωματούχων. Αναφέρω μερικούς σχετικούς χαρακτηρισμούς σκιάδιων Κλαπτων 23 Ολομαργαρον 221 (λέγεται και καμηλαυκιον , προφανως καλυμακιον) Του πρωτοκυνηγου 24 Ο λογοθετης του Δρομου εχει το ιδιο σκιαδιο με τον Μ. Χαρτουλάριο 22

Τὸ τοῦ πρωτοασηκηῆτις **σκιάδιον** βλάτιον, διβολέον, χρώ-
ματος ὀξέος καὶ λευκοῦ, ἔχον μαργέλλια συρματεῖνα πλατέα, οὐ
μὴν σταυροειδῶς, ἀλλὰ κυκλόθεν, περὶ τε τὸ ἄκρον τοῦ σκιαδίου
καὶ τὸν γῦρον τῆς τρούλης, ἣτις ἔχει ἐπάνω τύπον τριφύλλου,
διὰ μαργελίου, οἷον εἶπομεν. φορεῖ δὲ φακωλίδα καὶ ἐπιλού- 20
ρικον, οἷα τὰ τοῦ λογοθέτου· καὶ οὐδ' οὗτος σκαράνικον.

Screen clipping taken: 27/9/2012 4:05 πμ

Τεχνη

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Πεζογραφία:

XX

Ποίηση

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis